

Evden ayrılop şehre gittiğim gün

Dagen då jag lämnade mitt hem för staden

✍ Lesley Koyi, Ursula Nafula

✒ Brian Wambi

☞ Leyla Tekül

💬 turkiska / svenska

📊 nivå 3

(utan bilder)

Köyümdeki küçük otobüs durağı insanlar ve tıklım tıklım dolu otobüslerle dolmuştu. Yerlerde hâlâ yüklenecek bir sürü şey vardı. Muavinler bağırrarak otobüslerin gidecekleri yerleri söylüyorlardı.

...

På den lilla busstationen i min hemby var det fullt av människor och överbelastade bussar. På marken fanns det ännu fler saker som skulle lastas på. Anställda skrek namnen på ställena som bussarna skulle gå till.

"Şehre gidiyor! Şehre gidiyor! Batıya gidiyoor!" diye bağırlığını duydum bir muavinin. Binmek istediğim otobüs işte bu otobüstü.

...

"Storstan! Storstan! Vi åker västerut!" hörde jag en biljettförsäljare ropa. Det var den bussen som jag behövde åka med.

Şehir otobüsü dolu olduğu halde insanlar hala itiş kakış binmeye çalışıyordu. Bazıları bavullarını otobüsün altına yerleştirdi. Bir kısmı da eşyalarını otobüsün içindeki raflara koyuyordu.

...

Bussen till storstan var nästan full men fler människor trängde sig på. Vissa packade undan sitt bagage under bussen. Andra lade det på hyllorna på insidan.

Yeni yolcular biletlerini kestirip kalabalık otobüste oturacak yer arıyordu. Çocuklu anneler onların uzun yolculuk için rahatça oturmasına çalışıyordu.

...

Nya passagerare höll hårt i sina biljetter när de letade efter någonstans att sitta på den proppfulla bussen. Kvinnor med småbarn lade dem tillräcka för att göra det bekvämt för dem på den långa resan.

Ben pencere kenarında bir yere sıkıştım. Yanımda oturan kişi elindeki yeşil naylon torbayı sımsıkı tutuyordu. Ayaklarında sandalet sırtında eski bir palto vardı ve oldukça sinirli görünüyordu.

...

Jag tryckte mig ner bredvid ett fönster. Personen som satt bredvid mig höll hårt i en grön plastpåse. Han hade sandaler och en slitna kappa på sig och såg nervös ut.

Camdan dışarı baktım ve doğup büyüğüm köyünden ayrıldığımın iyice farkına vardım. Büyüklüğe gidiyordum.

...

Jag tittade ut genom bussfönstret och insåg att jag var i färd med att lämna min hemby, platsen där jag hade växt upp. Jag var på väg till den stora staden.

Otobüsün yüklenme işi bitmiş bütün yolcular yerlerine oturmuştu. Bazı satıcılar mallarını satmak için otobüse girmişlerdi. Her biri ne satıyorsa bağıra bağıra pazarlıyordu. Ettikleri laflar çok komikti.

...

Lastandet var färdigt och alla passagerare satt ner. Gatuförsäljare tryckte sig fortfarande in på bussen för att sälja sina varor till passagerarna. Alla ropade namnet på det som fanns att köpa. Orden lätt lustiga för mig.

Bir kaç yolcu içecek aldı, diğerleri ufak çerezler alıp yemeğe başladı. Benim gibi parası olmayanlar ise sadece onları izliyordu.

...

Några passagerare köpte drycker, andra köpte små snacks och började att tugga. De som inte hade några pengar, som jag, tittade bara på.

Bu işlemler otobüs kalkma işaretini olarak korna çalınca kesildi. Muavinler bağırrarak satıcıların otobüsten inmesini söylediler.

...

Dessa aktiviteter avbröts av att bussen tutade, en signal som visade att vi var färdiga för att åka. En anställd skrek att gatuförsäljarna var tvungna att stiga av.

Satıcılar birbirini ite kaka otobüsten çıktılar. Bir kısmı yolculara para üstü iade etti. Bazıları da son dakikada bir şeyler daha satmaya çalışılar.

...

Gatuförsäljarna knuffade på varandra för att komma ut från bussen. Vissa gav tillbaka växel till passagerarna. Andra gjorde sista-minuten-försök att sälja fler saker.

Otobüs duraktan ayrılığında, ben otobüsten dışarı baktım. Bir daha köyümü görebilecek miyim diye düşündüm.

...

När bussen lämnade busstationen stirrade jag ut genom fönstret. Jag undrade om jag någonsin skulle komma tillbaka till min hemby igen.

Yolculuk ilerledikçe otobüsün içi iyice sıcaklaştı. Ben de gözlerimi kapatıp uyumaya çalıştım.

...

Medan resan fortskred blev det mycket hett på bussen. Jag slöt ögonen och hoppades kunna sova.

Ama aklım hep köyümde idi. Annem güvende olacak mıydı? Tavşanlarım yeterli para getirecek miydi? Kardeşim ektiğim ağaç tohumlarını sulamayı hatırlayacak mıydı?

...

Men mina tankar gick tillbaka till mitt hem. Skulle min mamma vara i säkerhet? Skulle mina kaniner kunna säljas för pengar? Kommer min bror att komma ihåg att vattna mina trädplantor?

Yol sırasında hep amcamın büyük şehirde oturduğu yerin adını aklımda tutmaya çalıştım. Uykuya dalarken bile onu mırlıdanıyordu.

...

På vägen lärde jag mig namnet på den plats i storstaden där min farbror bodde utantill. Jag mumlade det fortfarande när jag somnade.

Dokuz saat sonra, bir vurma gürültüsüyle uyandım. Otobüse vurarak köyüme gitmek isteyen yolcuları çağrırlorlardı. Hemen küçük torbamı alıp otobüsten indim.

...

Nio timmar senare vaknade jag upp till ett högt bankande och att man ropade ut bussen för passagerare som skulle tillbaka till min hemby. Jag tog min lilla väska och hoppade av bussen.

Dönüş yolu için otobüs hızla doluyordu. Az sonra doğuya doğru hareket edecekti. Şimdi benim için en önemli şey amcamın oturduğu yeri aramaya başlamaktı.

...

Returbussen börjades snabbt att fyllas på. Snart skulle den åka tillbaka österut. Det viktigaste för mig nu var att leta upp min farbrors hus.

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Evdən ayrılop şehre gittiğim gün

Dagen då jag lämnade mitt hem för staden

Skriven av: Lesley Koyi, Ursula Nafula

Illustrerad av: Brian Wambi

Översatt av: Leyla Tekül (tr), Lena Normén-Younger (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons
[Erkännande 4.0 Internasjonal Lisens](#).